Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR

5 MART 1997
13
ÇARŞAMBA

'Çekil Kurt!'

Üniversitelerde faşist saldırılar öğrencilerin üzerine kabus gibi çöktü. Emniyet güçleri de saldırganlardan çok saldırıya uğrayanlara yönelince, o iyi bildiğimiz cehennem sahneleri yine yaşandı. Fakat "Babacan Başbuğ" devreye girdi ve tosunlarına komut verdi: "Bir hafta okula gitmeyin!" Satırla, sopayla gelecekseniz, hiç gelmeyin !

HAFTANIN FOTOĞRAFI

Partilerinden istifa ederek DYP'ye geçen iki DSP'li milletvekilinin, 3'er milyon dolar aldıkları iddia ediliyor.

ÇATLI KAZANDIRIYOR!

Abdullah Çatlı hakkında yapılan şarkı ve türkülerden sonra, üstünde Çatlı resmi bulunan anahtarlık ve fincanlar da piyasaya sürüldü. Dinozor, kahraman girişimcilerimize yeni hediyelik eşya önerileri sunuyor:

Çatlı şeklinde Kalaşnikof mermileri.

Kabzasında Çatlı resmi olan Beretta marka silah.

Üzerinde Çatlı resmi bulunan esrar paketleri.

Recep Tayyip Erdoğan, Gülhane Parkı'na Londra'daki Hayde Park benzeri, insanların çıkıp özgürce düşüncelerini ifade edebileceği bir kürsü yerleştirmeyi planladıklarını açıkladı.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Sevgili Dinozorcular, öncelikle geçen hafta bu sütunda teknik nedenlerle hatalı yazılan cümlelerin doğrusunu yazmak istiyorum: *"...Her türlü ayrımın yaratıldığı ve yaşandığı ülkemizde, umarım bu görüş ayrılığı kanlı çatışmalara yol açmaz ! (Düşünsenize,* **Hasan Pulur***'a bağlı* **"Takiyyecilerle", Hakkı Devrim** *komutasındaki* **"Takiyeciler",** *Milliyet Center çay salonunda kavga ediyorlar !)"*

Ayrıca **Hıncal Uluç**'un demecinde de bir hata vardı, demecin düzeltilmiş bölümü şöyledir:

"Ben ülkemin en bilgili yazarıyım, demek bana ters gelir. İyice araştırdığım **her konuda yazarım. En güzel yazıları** yazmak isterim ileride. Belki de en kötülerini **ben yazdım. (...)"**

Bu arada, üzerinde tartışılan sözcüğün doğrusu **"takıyye"** imiş, bunu da öğrenmiş bulunuyorum. Yani ne Pulur haklı, ne de Devrim. Yanlış kullanımı oldukça yaygın olan bu sözcüğün doğru yazılışından çok, içeriği önemli. Biz **"takıyye, takiye, vs."** tartışması yaparken, **"takunyalar"** gelip dayanmasın! Tabii ki **"postallar"** da!

Hatalar için özür dilerim.

Takıyye Demeçleri

Alparslan Türkeş

"Üniversitedeki son olaylar beni üzüyor. Gençliğin ateşi, tecrübesiz çocukları heyecanlandırıyor. Tıpkı eski günlerdeki gibi barış çağrıları yapıyorum ve gönlümden kahraman milliyetçilerin solcu gençlere zeytin dalı uzatması geçiyor. Onların insanlık dersini vermesi beni mutlu eder. Kurtlarını başka alanlarda döksünler. Evlatlarıma çok güveniyorum. Üniversitelerin huzur içinde yaşamasını isteriz. Demokrasinin hakimi olacağız."

* * *

Özer Çiller

"Vallahi kim ne derse desin, iyi insanlarız. Vatan hainlerini dürüstlüğümüzle sindirdik. İstanbul Bankası battı fakat benim suçum yok. Bütün soruşturmalarda ben düze çıktım. Namuslu kalmayı çok önemsiyorum. Mesnetsiz, belgesiz saldırıları aptalca buluyorum. Malvarlığımızın tümü alın terimizin ürünüdür, sakın sanmayın ki el çabukluğu sonucudur. Ben işini bilen biri olsaydım çok başka olurdu. Melek gibi adamım kardeşim!"

* * *

İbrahim Şahin

"Ben ortadan kaybolduysam sebebi çirkin iftiralardır. Düşmanlıklarının sebebi belalı işlere bulaşmış olmaktır. Kaçtığımı ileri sürenler vatan hainidir. Kahramanlığımı inkar edemem. Eğer ortaya çıkarsam, şer odaklarından hesap soracağım, böylece pis ilişkiler ortaya çıkmış olacak. Sonuçta çeneler değil, hizmetler konuşur. Vatana şifalı reçetenin hizmetindeyim. Eğer beni yakalarlarsa, hesabını veririm, suçsuzum. Ama duyduğum herşeyi açıklarım !"

Not: Bütün demeçleri ilk satırdan başlayarak ve satır atlayarak tekrar okuyunuz.

Cumhuriyet
DİNOZOR

Sayı: 13 - *5 MART 1997*

● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazıişleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız**, **Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**

Faks: (0212) 512 48 30

DİNOZOR AÇIKLIYOR

Faşist saldırının adı nasıl 'sağ-sol kavgası' oldu?

Şekil 1

İstanbul Üniversitesi'nde polis abilerinin kolladığı ülkücüler satırla, bıçakla demokrat öğrencilere saldırdı. Peki ne oldu? Bu yaşananları medyamız 'sağ-sol' olarak sundu. Dinozor, tosuncuk saldırılarına neden 'sağ-sol kavgası' dendiğini ortaya çıkardı:

İşte ülkücü bir saldırgan, üniversiteli gence saldırıyor. Görüldüğü gibi önce 'sağ' yumruk iniyor. (şekil 1) Ardından, bu sefer de 'sol' yumruk geliyor. (şekil 2) Ve kavga 'sağ, sol, sağ, sol...' şeklinde sürüp gidiyor. Bu yüzden bu tür saldırılara 'sağ-sol kavgası' adı veriliyor.

Şekil 2

Başbakanlık, yasaları çiğneyerek Mehmet Ağar ve Sedat Bucak ile ilgili fezlekeyi bir aydır Meclis'e yollamıyor.

Ve TCDD de özelleştirme kapsamına alındı...

Göktepe davasındaki sanık avukatları hakkındaki iddialar bitmiyor. İşkenceci avukattan sonra, bir başka avukatın da perde arkası ilişkilerle mahkeme sonuçlarına etki ettiği ortaya çıktı.

Şevket Kazan, kendisiyle ilgili haber yapan gazetecinin bakanlıkta çalışan eşini sürdürdü.

Darbesiz bi demokrasi için yeni Meclis projesi

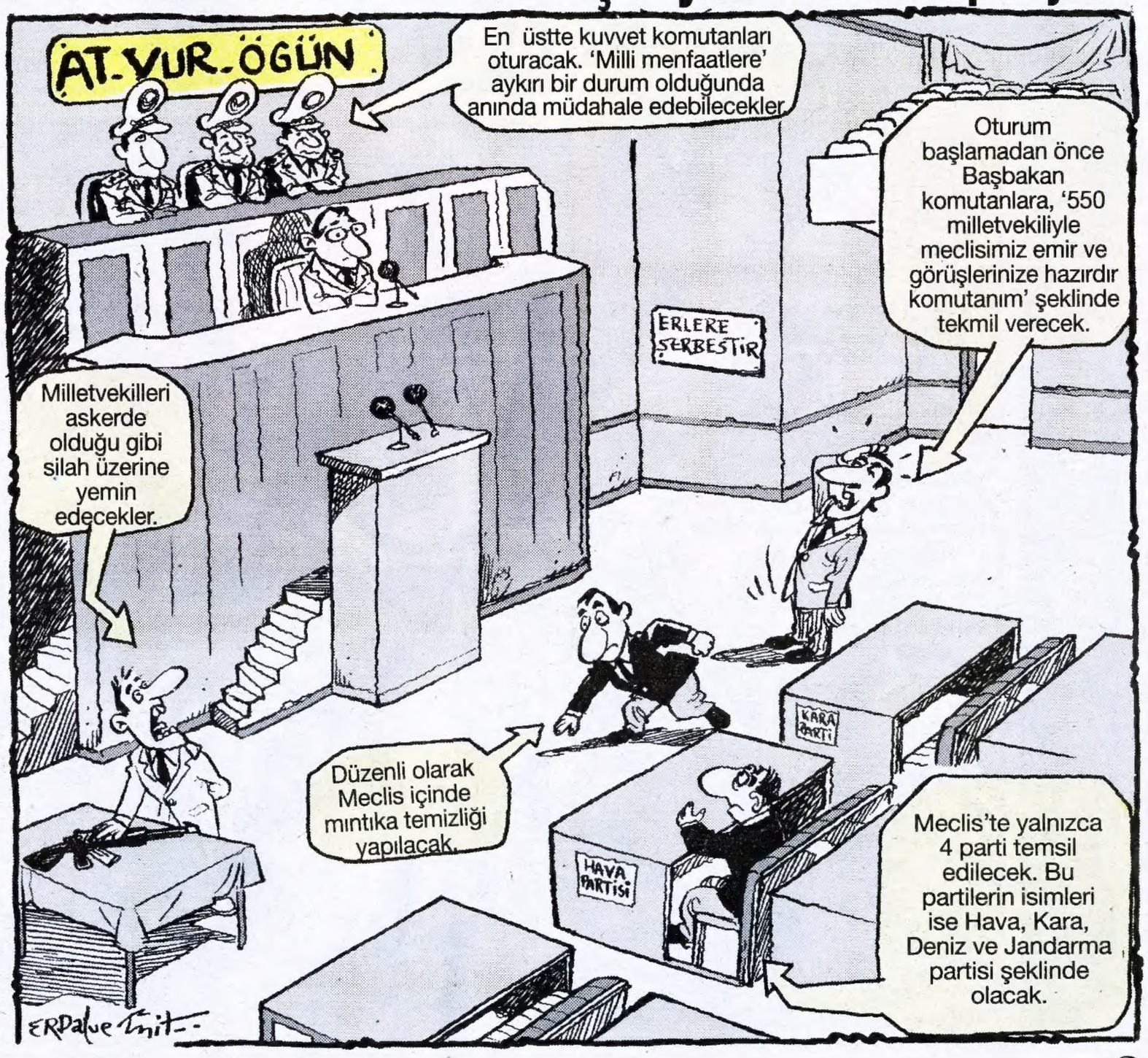

FERHAN ŞENSOY

Çaylar Milletten

Ağacın meyvesini tam olgunlaşmadan toplayacaksın. Elmanın tam kıpkırmızı olup ağzına layık hale gelmesini beklersen, toplamaya gittiğinde meyvelerin başka birisi tarafından toplanmış olduğunu görüyorsun. Böyle bir uyanıklık kavramı yaygın ülkemizde. Ham meyveyi koparıyorlar dalından. Erken kalkan götürüyor. Niye götürüyor? Nasıl götürüyor? Kendisine hesap soran yok. Hiçbir şeyin hesabının sorulmadığı hukuksal bir cıvıklık dönemi yaşıyoruz. Kamuoyunun baskısıyla kimilerine hesap sorulması zorunluluğu doğuyorsa da adamın yanıtı hazır:

- Erken kalktım, götürdüm.

- Ha, öyle mi, evet, pardon! deniliyor adama. Adam serbest bırakılıyor ve hemen ardından *"Erken kalkıp götürme olayı soruşturma komisyonu"* kuruluyor. Tanıklar, ihbarlar, dosyalar, klasörler, çay ve nazmaz molaları arasında kanıksanmış, sanki sittin yıldır varolan bir kuruluş gibi, gündelik yaşamımıza katılıp varlığını sürdürüyor yeni doğan komisyon. Toplandığı günlerde gündeme geliyor. Açıklamalarda bulunuyor. Her konuda fikir yürütür bir kuruluşa dönüşüyor.

"Akan trafikte terbiyesiz el kol işaretleri yaparak zincirleme kazalara yol açanlar inceleme komisyonu", kuruluşunun 10. yılını, trafiği keserek, havai fişek atışlarıyla kutlarken, *"Polisin de bir hatası var mı acabayı inceleme komisyonu"* başkanı emekli olup, yerini, törenle bir polis emeklisine devrediyor. *"Pompalı av tüfeğiyle kendini çükünden yaralayanların merhem giderlerinin Adalet Bakanlığı'nca karşılanmasının araştırılması komisyonu"*nun ilk toplantısında kavga çıkıyor.

Artık yaşamımızın umursanmaması gerekmez bir parçası haline dönüşen bu komisyonlar sayesinde bir sürü yeni iş alanı da açıldı. Böyle bir

komisyonun çay ocağı işini kaptınız mı köşeyi döndünüz demektir. Çünkü bu ve benzeri komisyonlarda içilen çayın haddi hesabı yoktur. Çay paralarını kim ödüyor diye merak edeniniz olmuştur mutlaka. Biz, hepimiz, enayi gibi ödediğimiz vergilerle bu komisyonları yaşatıyoruz. Vergi ödemeyenlere bir şey olmuyor. Ya herifçioğlu, vınn, Amerika'ya kaçıyor, orada kendine united states bir yaşam kuruyor. Ardından, biraz da gıptayla:

- Vay eşşoleşşek!

deniliyor. Ya da, Amerika'ya kaçmayan vergi ödemeyen herifçioğulları için vergi affı çıkarılıyor, onlar da affediliyor.

Peki muntazam vergi ödeyen salaklara niçin en azından bir madalya verilmiyor? Bu konuyu gündeme getirmeli, peşine düşmeli, iş edinmeli ve *"Herkes vergi kaçırırken, salak salak ödeyenlere madalya verilmesinin incelenmesi komisyonu"* kurulana kadar elimizden geleni ardımıza koymamalıyız.

Ne gelir elimizden, demeyin. Örneğin hepimiz, her gün öğle tam saat 12.00'de, buzdolabımızın fişini bir dakika için çeksek yer yerinden oynamaz mı? Oynar, ülke sarsılır, hükümet sallanır, tutuklananlar olur ve komisyonumuza kavuşuruz.

Ancak bu bir dakika süresince fişi, sok-çıkar yapmayın, buzdolabınızı bozabilirsiniz.

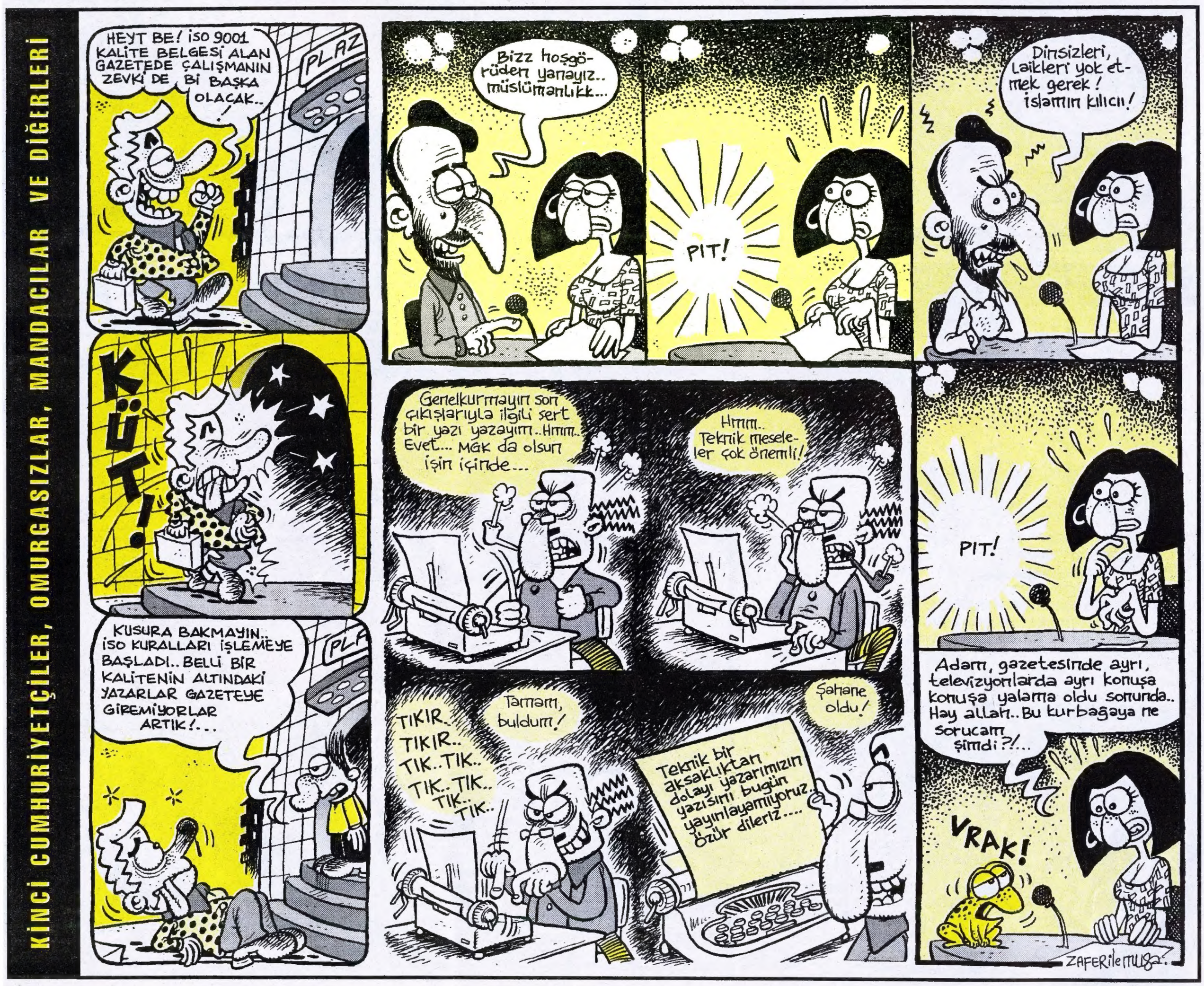

ÖĞRETMEN HASAN

Musa Gümüş ve Mit Atalay '97

Aradan 1-2 ay geçti.. Derslere biraz abanmaya, her gün okula gidip gelmeye başladım.. Neredeyse şehre bile inmiyordum... Yurttan okula, okuldan yurda... Tam YÖK'ün istediği gibi bir öğrencilikti benimkisi.. Kafamın bir köşesinde hep Hasan abi vardı.. Uygun bir ortamda onunla konuşma, ondaki bu değişimi ya da dönekliği tartışma isteği duyuyordum.. Tartışma sonunda da gözünün üstüne bir yumruk çakıp ağız dolusu sövecektim.. Hissediyordum.. Hasan abi ile bir gün mutlaka tekrar karşılaşacaktım...

O'na sarıldım.. Ne oldu diye sorduğumda bana, **"Faşistler vurdular beni"** diye cevap verdi. **"Cesim, kurtar beni, ölmek istemiyorum"** diye söyleniyordu.. Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyelerinden Dr. **Cesim Kılıç**, 15 Haziran 1977 günü bıçaklanan Doç. **Orhan Yavuz**'un son sözlerinin böyle olduğunu söylüyordu mahkemede.. Doç. Orhan Yavuz, üniversitede çalıştığı süre içinde CHP'li olarak tanımdığı için sürekli tehdit ve takip ediliyordu. 15 haziran sabahı Orhan hoca, okula gitmek üzere kalmakta olduğu lojmandan çıktı.. Erzurum'da zor rastlanan güzellikteki güneş, asistanına okula yürüyerek birlikte gitmeyi teklif etmesine neden oluyordu.. Bu yürüyüş esnasında arkadan yaklaşan katillerin birisi Orhan hocayı tutarken, diğeri de bıçak darbeleriyle vurmaya başladı. Doç. Orhan Yavuz derhal numune hastanesine kaldırılacak, ancak kurtarılamayacaktı. Daha önce de okulda iki doçent dövülmüştü, tüm öğretim üyeleri bir tertip ve tecavüz korkusu içerisindeydi.

DEVAMI HAFTAYA—

Radikal bir sayfa düzeni!

6 POLİTİKA

DYP'nin yumuşama plan

Türkiye'nin insanlık suçu

Mumcu suikastın Şişko Tekin bağlan

Sezgin'den Meral Akşener'e suçlama

Haydi referandu

DYP'den ortağa türban resti

Susurluk Komisyonu Metris'te

1 Mart 1997 tarihli Radikal gazetesinin "Politika" başlıklı sayfasında, siyasi haberlerle ayakkabı ilanları iç içe ! Bu sayfayı açan okuyucu "DYP'nin yumuşama planı da ne acaba? Peki şu ayakkabının derisi yumuşak mıdır?" veya "Sezgin, Akşener'e ne demiş acaba? Bu çizme de sürüden ayrı kız arkadaşıma yakışır hani." türünden 'beyin fırtınaları' yaşamak durumunda kalıyor. Aslında basındaki bu radikal değişim konusunda, tv reklamlarında uyarılmıştık. Ama bu kadarını da beklemiyorduk. Belki de Radikal'in solcu yazarları, eski solcu reklamcı arkadaşlarına kıyak yapmış !

Düzeltme

Geçen haftaki sayımızda, Arif Şentürk'ün oynadığı filmin duyurusunda Metin Şentürk fotoğrafının kullanılmasına değinmiştik. Bu yanlışlık, Hürriyet'in Teleskop ekinde değil, Sabah'ın TV Guide ekinde yapılmış. Hatamızdan dolayı okuyucularımızdan özür diler, uyarısı için de Cengiz Semercioğlu'na teşekkür ederiz.

'Cumhuriyet' bu hallere layık değil!

YALÇIN PEKŞEN

Geçen çarşamba günü Cumhuriyet'in *'Dinozor'* adlı bir mizah ekinde **Zafer** ve **Musa** imzasıyla bir bandkarikatür yayımlandı:

'Yalçın bir eski solcunun pek şen serüveni' başlıklı karikatürün ilk karesinde ben, Akşam gazetesi tarafından düzenlenen 1 dakika karanlık eylemini protesto ederken görülüyorum ve şunları söylüyorum: *"Akşam yazarları olarak 1 dakika karanlık kampanyasını protesto ediyoruz!"*

İkinci karede, evime dönerken düşüncelerim balonlanıyor:

"Oh be iyi ders verdik... Her gece 9'da tencere-tavayla başımızı şişiremeyecekler artık!"

Üçüncü karede, evimin kütüphanesinde kendi yazdığım kitaplar beni tencere-tavayla karşılarken bende şafak atıyor.

"Eyvaah! Solcuyken yazdığım kitaplarımı hesaba katmamıştım" diyorum.

★★★

Bilmem ki, bu karikatürün neresini düzeltmeli...

1- Akşam'ın düzenlediği toplantının adı 1 dakika karanlık eylemini protesto mitingi değil, *"Demokratik ve laik Türkiye için el ele mitingi"* idi. Toplantıda 1 dakika karanlık kampanyasını hiç kimse 1 salise için bile protesto etmedi.

2- Ben bu mitingde konuşma yapmadığım gibi, bırakın kampanyayı protesto etmeyi, aklımın köşesinden dahi geçirmedim. Tersine her akşam saat 21.00'de evimin kapısına çıkarak kampanyayı destekledim ve şubat ayı içinde Akşam gazetesinde bu kampanyayı destekleyen 3 yazı yayımladım. İnanmayanlar için Akşam gazetesinin arşivi açıktır.

Mitinge katılan birkaç kendini bilmezin attığı sloganlar, ne beni ne de Akşam'ı şeriatçı yapar. Şimdi Cumhuriyet gazetesinin önüne 8-10 yobaz gelse ve slogan atsa siz şeriatçı mı olursunuz?

Söz konusu mitingi hiçbir gazete ve TV kuruluşu *"şeriatçı"* diye nitelendirmedi. Sadece Cumhuriyet gazetesi muhabiri, bir haberde yapılmaması gereken şeyi yaparak olayı kendince yorumladı ve *"şeriatçı mitingi"* adını uydurdu.

Bu konuda kendisine telefon açıp bir şeyler söylemek istedim, ama sonradan vazgeçtim. Gördüğünü bile anlayamayan biri, duyduğunu anlayabilir miydi? Ama siz Zafer ve Musa, Cumhuriyet'ten başka gazete okumadığınız için, bu yanlış ve sakat habere dayanarak beni karalamaya kalktınız. Aslında beni değil, Cumhuriyet'i karaladığınızın farkına da varmadınız. Öyle olmasaydı zaten, sizi ciddiye alıp bir yazı yazmaya gerek görmezdim. Kontrolsüz kalmış bir-iki zibidi, benim içinde 22 yıl geçirdiğim ve kendimi hâlâ *"kalben"* içinde hissettiğim Cumhuriyet'i bu kadar ölçüsüzce karalayamaz. Üstelik bu kadar çizgi fakiri ve mizah yoksunu karikatürlerle... 22 yılın hakkı var, buna en önce ben karşı çıkarım.

★★★

"Dinozor" yayımlanmaya başladığından beri izliyor ve değerli yazar, aynı zamanda çok önemli bir mizah ustası olan sevgili ağabeyim **İlhan Selçuk**'un, usta mizah yazarı dostum **Deniz Som**'un, köşe yazılarına son derece özgün bir mizah anlayışı getiren **Mustafa Balbay**'ın, ünlü karikatür ustalarımız **Ali Ulvi**'lerin, **Tan Oral**'ların, **İsmail Gülgeç**'lerin, **Behiç Ak**'ların, **Kâmil Masaracı, Semih Poroy** ve **Nuri Kurtcebe**'lerin neden bu yan yayında yer almadıklarını anlayamıyordum.

Şimdi anlıyorum. Sizlerin arasında görünmekten utanmışlardır. Sevgili İlhan ağabey, sevgili **Orhan Erinç,** ne oldu size? Şeriatçılık üzerine en az senin kadar yazı yazdığım **Hikmet Çetinkaya** ne oldu sana?

Yoksa bıraktınız mı artık benim Cumhuriyet'imi?..

Eğer her haberde ve her karikatürde bu kadar hata, bunca haksızlık yapılıyorsa ne olur o gazetenin hali?..

Okuyucularınız (biri de benim), kendileriyle ilgili haberlerde, bu ölçüde yanlışlıklara düşüldüğünü görürlerse o gazeteye bir daha inanırlar mı sanıyorsunuz?

Ben hâlâ ve her şeye rağmen *"doğru ve yorumsuz"* haberi, *"özgür ve haklıdan yana"* yorumu şiar edinmiş eski gazetemin Zafer ve Musa türünden veletlere layık olmadığını düşünüyorum.

Zafer ve Musa, (soyadlarınız her neyse) size sesleniyorum: Biz orada çalışırken ekmedik böyle tohum, siz nereden çıktınız hergeleler?..

28.2.1997 / AKŞAM

Kahır Mektubu !

Değerli Orhan Erinç Ağabey,

Öncelikle özür dileriz. Biraz geç oldu ama, Genel Yayın Yönetmenliğini yaptığınız Cumhuriyet gazetesine gizlice girip, herkes uyurken ve kimsenin haberi olmadan Dinozor isimli dergiyi çıkarıyoruz. Ve bunu 13 haftadır yapıyoruz. Teknik işlemleri kimseye görünmeden halledip sayfaları hazırlıyor ve yine kimse yokken matbaaya sızıp, kullanma kılavuzundan baka baka makineleri çalıştırıyor, dergiyi basıyoruz. Haberiniz olmadan künyeye adınızı da yazıyoruz.

Çarşamba günleri Dinozor dergilerini gazetenin içine tek tek koymak biraz zor oluyor ama, hergele değil miyiz, bitiriyoruz işi! Bu böyle gider sanmıştık, fakat 22 yılı Cumhuriyet'te geçmiş aslan yürekli bir yazar foyamızı ortaya çıkardı. Rezil rüsva olduk, maskemiz düştü. Adam haklı ağbi, eski gazetesini veletlerden ayıklamak istiyor. Acaba yeni gazetesini yalakalardan ve yalamalardan ayıklamayı niye istemiyor, onu bilmiyoruz. Pardon ağbi, yine çizmeyi aşıp sizi utandırdık. Bizi bağışlayın Orhan Ağbi. Fakat sadece siz bağışlarsanız, olmaz. Sizinle birlikte, Akşam yazarının yazısında adı geçen, geçmeyen tüm Cumhuriyet çalışanları da bağışlasın bizi. Biz ettik, siz etmeyin. Zibidiliğimize verin. Bizi anlayın, korsan olarak Cumhuriyet'e girmeyip de ne yapacaktık? Çillerler'in yalayıcısı bir gazeteye mi girseydik? Hergeleyiz, zibidiyiz ama, alçalmış değiliz. Tepeden tırnağa karanlık bir şahsın patronluğu altında çalışmak veletlere bile yakışmaz.

Zamanla, mesela 22 yıl sonra değişiriz belki. Yine boyumuzdan büyük konuştuk, af dileriz. Cumhuriyet'i bu hallere düşürdüğümüz için kovun bizi. N'apalım, çok çaresiz kalırsak, mecburiyetten gideriz dolandırıcıların yanına. 22 yılın dolmasını bekleyemeyiz. İstenirse RP, DYP, MHP ve BBP'lilerin de hazır bulunduğu, "sol çetelere" karşı düzenlenmiş mitinglere de katılırız. Aman ha, böyle durumlar olursa "sakat haberler" yazıp bizi üzmeyin. Böyleyken böyle ağbi. Soyadlarımızı bile bilmiyorsunuzdur ama biz şimdilik onurlu kalmayı yeğleyen acemi veletleriz. Geçmiş yıllarda buraya haysiyetli tohumlar eken kahraman çiftçilerin, şu an niye burada olmadığını çok merak ediyoruz ama sormaya yüzümüz tutmuyor!

Dinozor için çalışanlar

Sol'a laf anlatmak, deveye hendek atlatmaktan zordur

"...Dünya Ticaret Merkezi'nin bombalanması olayı hâlâ tartışmalı. Bombalama eylemini gerçekleştirdiği iddia edilen **Şeyh Ömer** de hâlâ Amerikan zindanlarında! Olay, gündemdeki sıcaklığını korurken, geçenlerde bir film girdi vizyona... Türkiye'deki sinemalarda da gösterilen *'İyi Geceler Öpücüğü'* adlı filmde, bombanın CIA ajanları tarafından konulduğu, bunun da CIA ödeneklerinin kısıtlanmasını önlemek için gerçekleştirildiği iddia ediliyordu. Bildiğiniz gibi haber yaptık bu filmdeki ifadeleri...

Ama dedik ki: *'Filmde böyle* deniliyor.' Peki bu haberi gören Cumhuriyet'in *'dinozor'*ları ne yapmış? Almış bizim haberi, basmış yaygarayı:

'- Yalan yazıyorlar!' El insaf... CIA sözcüleri bile filme bu denli tepki göstermezken, Cumhuriyet'in *'dinozor'*ları niye böyle alınganlık gösterdi, anlamak mümkün değil. Yoksa ortada *'CIA'*dan daha *CIA*'cı vaziyetler mi var?"

1.3.1997 / AKİT

"FİLİM ADAMLAR !"

Akit yazarı ***Hasan Karakaya*** *bize* ***"CIA'dan daha CIA'cı"*** *demiş! Hemen söyleyelim: Biz antiemperyalistiz ve CIA'in bu ülkeye ne kadar zararlı olduğunu biliyoruz. Fakat bu, ucuz gazetecilik yapanlardan nefret etmemize engel değil.*

Sayın Karakaya, haberinizin başlığı şöyleydi: ***"Katliamın altından CIA çıktı!"*** *Başlığın yanındaki spotta ise* ***"Dünya Ticaret Merkezi'ni CIA ajanları bombalamış"*** *yazıyordu.*

İnsan bu haberi görünce ya bir belge var ya da dış basından bir alıntı yapılmış diye düşünüyordu. Fakat okuyunca, bir filmin konusundan yola çıkıldığı anlaşılıyordu. Ucuz bir numarayla okuyucuları yanıltmaya çalışmıştınız. Biz de ***"El insaf"*** *diye yazdık. Filme değildi tepkimiz, kurnaz beyinlerinizeydi.*

Gazetecilik belge işidir. Sinemaya meraklıysanız, bir sinema sayfası ya da köşesi yaparsınız. Ama ucuzluk yapmayı sürdürecekseniz, alay konusu olmayı da göze alın.

Orda bir köy var uzakta

AYDIN GÜNDÜZ

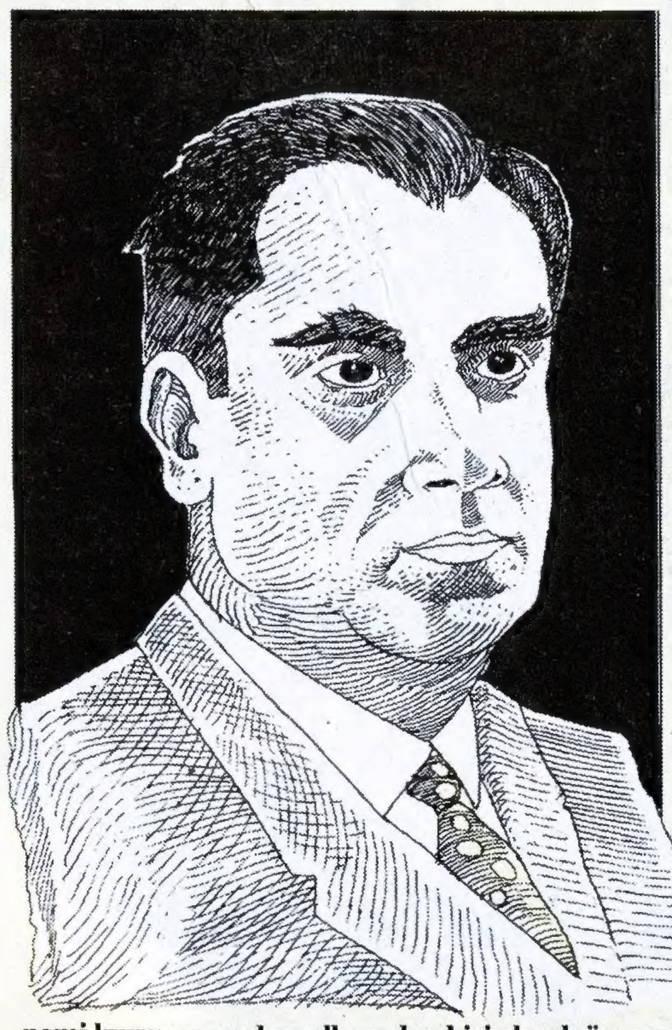

"Köy Enstitüsü" gibi özgün bir eğitim anlayışını hayata geçirdiği için **UNESCO** (Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Teşkilatı) 1997'yi, eski Milli Eğitim Bakanımız **Hasan Ali Yücel**'e adadı.

40'lı yıllarda 40 bin köyün 35 bini okulsuzdu. Halkın yüzde 80'i okur yazar değildi. 70 bin ilkokul öğretmenine ihtiyaç vardı.

İ. Hakkı Tonguç ve H. Ali Yücel, bütün bunlara çare olarak Köy Enstitülerini kurdular (17 Nisan 1940). **"Fakir Türkiye'de öğrencinin, öğretmenin, okulun üretici olmasını istiyordu. Batıda ezberci okula karşı öne sürülen iş eğitimi ilkesi, Türkiye'de yarınki dünyanın eğitim yolu olmakla kalmayıp, bağımsız bir milli ekonomi kurmanın yolu, yollarından biri olmak üzereydi. Bu eğitim sistemi Hindistan, İsrail ve Kanada gibi ülkelerde de üstün olarak uygulandı. Bu ilerici ve çağdaş eğitim sistemi çirkin karalamalar ve suçlamalar eşliğinde gerici siyasetçiler tarafından yok edildi. Dünya klasiklerini okuyan, çoksesli müzik eğitimi alan ezberci bir sistemden uzak, bilinçli bir nesil, onların işine hiç gelmiyordu çünkü...**

Bir daha Köy Enstitüleri gibi bir eğitim sistemi göremedi bu ülke.

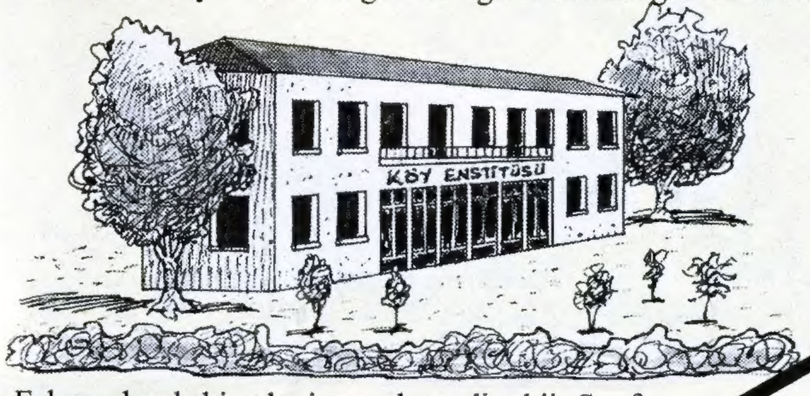

Ezbere dayalı birçok sistem denendi tabii. Sınıf geçme kaldırıldı, ders geçme getirildi, kredili sistem gibi sadece biçimsel oynamalarla uğraşıldı.

Bütün bunlara rağmen üniversitelerimizde kendilerini ezberci robotlara çeviren eğitim sistemine karşı koyan, ülkenin meselelerine duyarlı öğrenciler bulunmaktadır. Bu öğrenciler de polis copu ve faşist saldırılarla sindirilmek istenmektedir. Kendi dekanları, ülke sorunları hakkında görüş bildiren öğrencilerin bu davranışlarını öğrencilikle bağdaştıramamaktadır. Böyle ezberci bir eğitim sisteminin başında olanların böyle düşünce üreten gençleri görünce şaşırmaları normaldir tabii.

Sınıf geçme, ders geçme, kredili sistem gibi denemeler kâr etmedi. Sizin yetiştirmek istediğiniz uysal, koyun, ezberci öğrenci elde etmenizi hâlâ sağlayamadı, ama üzülmeyin işte sizin dertlerinize çare:

Klonlama yöntemi:

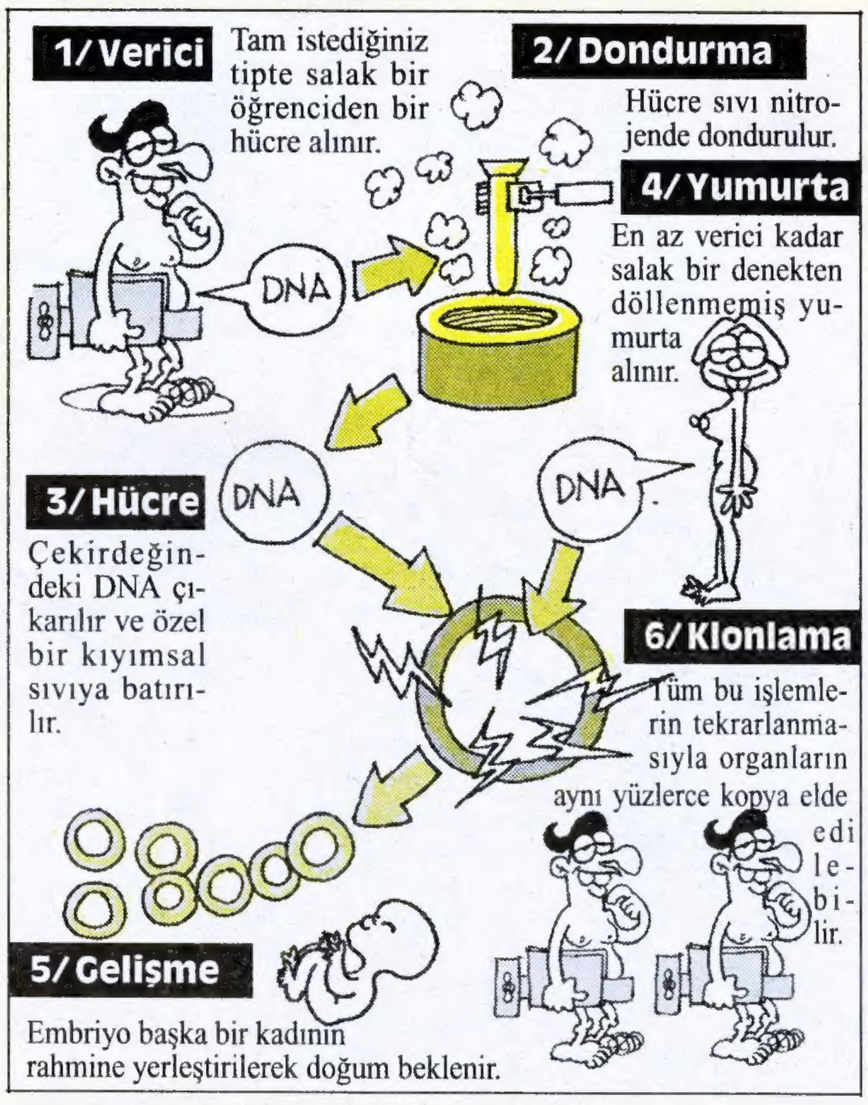

Artık üzülmenize hiç gerek yok ey yöneticiler, artık tüm okulları özlediğiniz öğrenci tipi ile donatabilirsiniz. Nasıl mı? Bilimin son harikası kopyalama yöntemi ile. İşte kopyalama yöntemi!..

Artık tüm okullarda istediğiniz öğrenciler var. Düşünce yok, sorun yok, mutlu, huzurlu okullarla dolu artık yurdumuz... Güle güle oturun...

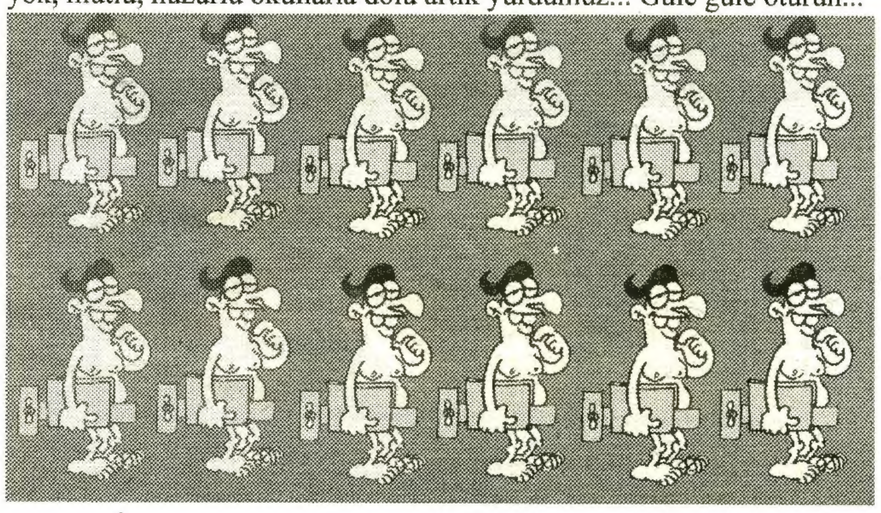

fiko'nun sarkacı

Kazan'ın Seyir Defterine Ek...

• Sıvas davasında avukatlık yapmak istedim, yaptırmadılar. Aslında bana kalsa davada hâkim olmak isterdim, ama ona hiç izin vermezler. Amacım sadece adaletin tecelli etmesi, Allah'tan başka bir isteğim yok.

• Cezaevlerinde ölüm orucu tutuyorlarmış da ben ilgilenmiyormuşum. Tutsunlar kardeşim! Ben kimsenin orucuna, namazına karışmam, dini inançlara saygılıyım. Allah nasip ederse, bir akşam iftara giderim, oturur çocuklarla sohbet ederim.

• Hazırladığım yeni yasa Allah'ın izniyle Meclis'ten geçerse, dua ezberleyenlerin cezası hafifleyecek, Kuran'ı ezberleyen affedilecek. Bunların üstüne Elham'ı 3333 kez okuyanlara fazladan bir hırsızlık hakkı verilecek; 7777 kez okuyanlar, ekstradan adam da öldürebilecek.

• **Uğur Mumcu** cinayetinin arkasında İsrailli ajanlar var. Dün gece istişareye yattım. Rüyamda gördüm. Birileri geldi, bir belge gösterdi. *"Hadi koçum, sen halledersin bunu"* dediler. Giderken biri çakmağını unutmuş, ertesi gün hemen gönderdim. Allah muhafaza, günah olur.

• İstediğimi cezaevinde ziyaret ederim. Benim de işim bu. Ben Adalet Bakanı'yım, adalet dağıtırım. Artık kime rast gelirse. İşte sayısal lotonuza dokunmadık, orada neden bu hafta bu sayılar çıktı diyor musunuz? Diyemezsiniz, adalet de onun gibidir; bu konuda çok hadis-i şerif vardır.

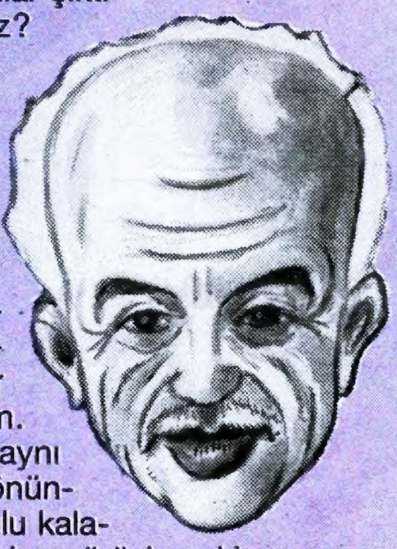

• Tamam, ışıkları kapatıp elinizde mumlarla sokağa dökülmenize bir şey demiyorum. İyi de Sıvas'ta aynı şeyi bir otelin önünde yapan coşkulu kalabalığa niye aynı hoşgörüyle yaklaşmıyorsunuz. Yoksa sizin niyetiniz mum söndü oynamak mı? Açtırmayın mübarek ağzımı zibidiler.

• Fadime önce masumdu, şimdi değil. Bu kızın ahlaki çizgisi hakkında tereddütlerim var. **Tansu Çiller** ise önce sanki suçlu gibiydi, şimdi maşallah sütten çıkmış ak kaşık. Bu kadının siyasi çizgisi hakkında tereddütlerim var, ama Allah günah yazmasın, vücut hatları gayet güzel.

• Tam Susurluk raporunu okuyordum ki cuma saati geldi. Namazdan sonra raporun yarısını açıkladım. Yurtdışından getirttiğim Mercedes'in işlemlerini tam yapacaktım ki ramazan ayı geldi, oruç kafayla unuttum.

• Konusu cezaevi teftişi sırasında geçen bir reklam filminde oynamam teklif edildi. Ben **Bekir Yıldız**'a seccade getiriyormuşum da tam çıkarken arkamdan *"Sağol muhterem"* diyormuş. Ben de dönüp rubailerimden bir tane okuyup ağlıyormuşum. Beğendim. Dinen caizse, neden olmasın!

• Makamıma kabul ettiğim bazı gerici arkadaşlar, güzel güzel gericilik yaparken; birden orduya laf etmeye başladılar. Allah korusun, böyle şeyler bizi geldiğimiz noktadan geri düşürür. Hayır, korktuğumdan değil de; gericilik konusunda da fazla ileri gitmemek lazım.

• Güneydoğu'ya özel tim yerine din adamları gönderelim. Özel tim artık görev yapmakta zorlanıyor. Hem cami minareleri de halkı gözleyebilmek için çok uygun. Allah'ın nimetlerinden yararlanmalı.

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

(Fotoğraflar: SİNAN YENİÇETİN)

Bakanlar Kurulu yenilendi

52. hükümet MGK'den çıkan uyarı sonrası yenilendi. İskoç bilim adamlarının canlı kopyalama yöntemini Türkiye'ye getirten RP lideri **Necmettin Erbakan** ve DYP lideri **Tansu Çiller**, kabinenin bu yöntem kulanılarak değiştirildiğini açıkladı. Dinozor muhabirinin edindiği bilgilere göre iki lider arasında bakanlık sayısı nedeniyle sert tartışmalar yaşandığı, tartışmanın eksik kopyalamadan kaynaklandığı bildirildi. Liderler kopya sayısını eşitleyince tartışma da tatlıya bağlanmış oldu.

Tek adam Bülent Ecevit muhaliflerini temizledi

Kopyalama yöntemiyle Bakanlar Kurulu yenilenirken, DSP lideri **Bülent Ecevit** de, İskoçya'da aynı yöntemi kullanarak başta **Erdal Kesebir** olmak üzere parti içi muhaliflerini temizledi. En kısa sürede **Rahşan Hanım**'ın da kopyalanacağını söyleyen Ecevit, muhaliflerinden boşalan yerlere kendi kopyalarını yerleştirdikten sonra, DSP'nin yakında iktidara geleceğini söyledi.

Halk toplu terapi yapıyor

Halk **"Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık"** eylemini sürdürmeye karar verdi. Şubat ayındaki gibi martta da ışıklar saat 21.00'de yanıp sönecek, tencere tava zırıltıları ortalığı şenlendirecek. Eylem her derde deva... Hem temiz toplum hem de ruh sağlığı açısından bulunmaz bir nimet. Bu öylesine yapılmış bir saptama değil, bilimsel, tıbbi...

Dinozor muhabiri araştırmacı gazeteciliğin nadide bir örneğini vererek psikoloji biliminin otoritelerine "Eylem halkın ruh sağlığını nasıl etkiliyor" diye sordu. İşte uzmanların yanıtları:

Dr. Erdal Atabek: Birinci derecede anti depresif. İnsanı da toplumu da depresyondan kurtarıyor. Seretonin salgısını arttırarak mutluluk veriyor. İşe yararlılık duygusunu arttırıyor, aktivite kazandırıyor.

Prof. Dr. Orhan Öztürk: İnsanlar duygu ve düşüncelerini kısa ve zararsızca dışa vuruyor. Bu duyguyu birçok insanla aynı anda paylaşıyor. Bu da bir rahatlama yaratıyor. Eylem halkın ruh sağlığı açısından oldukça yararlı.

Prof. Dr. Özcan Köknel: Çok acımız, sıkıntımız ya da korkumuz olsa eğer başkalarıyla paylaşıyorsak, bu sorunlarımızda bir değişiklik olmasa bile bizi rahatlatır. İnsan bu yolla başkalarının da kendi duygularına katıldığını algılıyor. Bu da ikinci bir rahatlık sağlıyor. Bu eylem tıbben çok yararlı. Çok yararlı bir grup tedavi.

Ecevit istifacı DSP'liler için 'Burnuma pis kokular geliyor' demişti

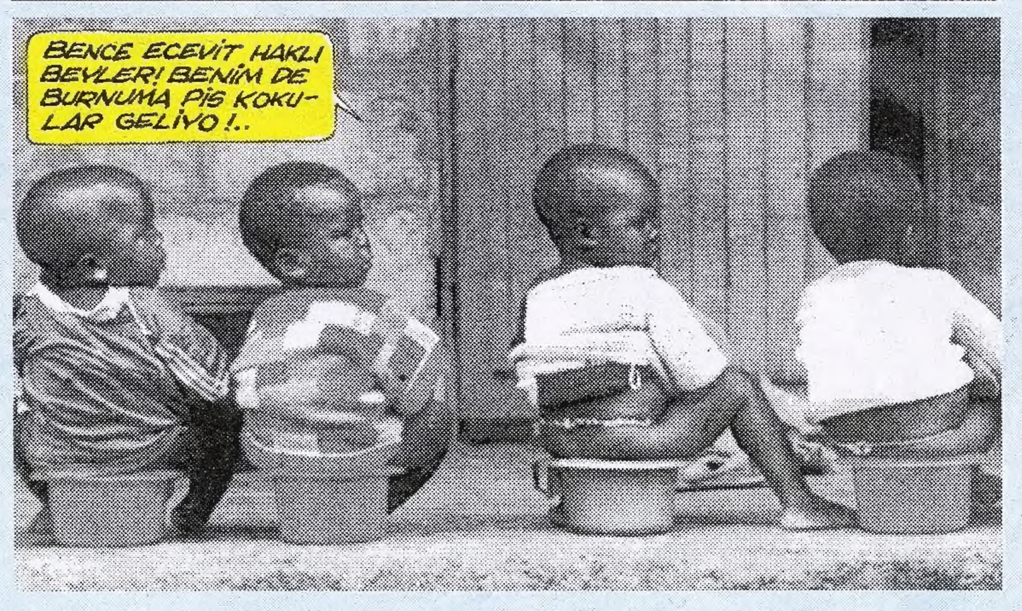

MGK'DEN ŞOK HABERLER

- **Bir Genelkurmay yetkilisi MGK toplantısından sonra, "Sincan'da sadece balans ayarı yapılmıştı. Şimdi rot balans ayarı yapıldı" dedi.**
- **Kandilli Rasathanesi'nden yapılan açıklamada, İran'daki depremin MGK toplantısıyla bir ilgisinin bulunmadığı belirtildi.**
- **Erbakan'ın, komutanların laiklik uyarısından sonra "Tabii... Paşa gönlünüz bilir" dediği ileri sürülüyor.**

PİYASALARDA DURUM

BORSA	DOLAR	MARK	ALTIN	VEKİL
Dün 1641 Önceki 1628	Dün 121.400 Önceki 121.200	Dün 72.400 Önceki 72.550	Dün 1.403.000 Önceki 1.401.000	Dün 3 milyon $ Önceki 2.5 milyon $

METİN HAKYERİ

Faks olayı: ☎ 0212 512 48 30 veya 0212 513 85 95

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

NE KİMSE SORAR HALİM NE HALDEN ANLAYAN...

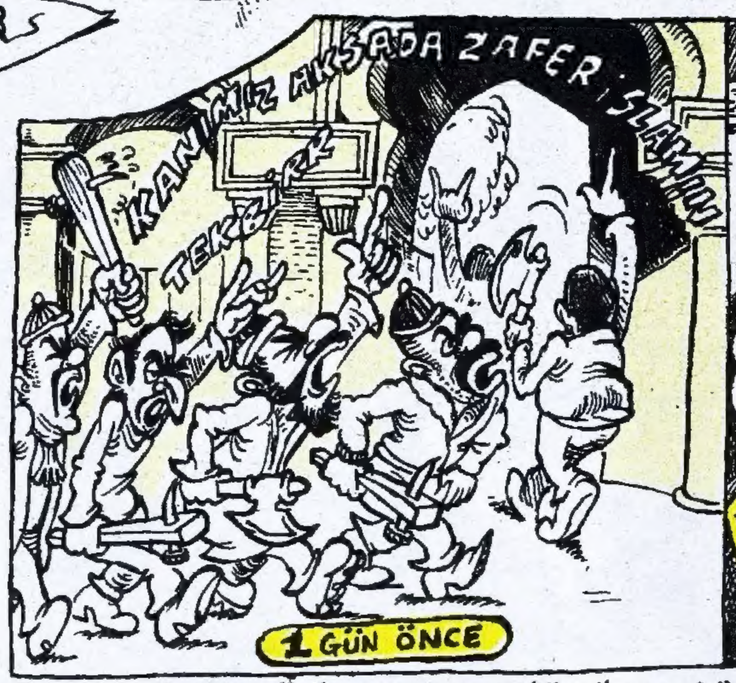

AŞAĞIDAKİ KARİKATÜRÜ, GENÇLİK DERGİSİ "ÖNCÜ GENÇLİK"TE YERALAN "GENÇLİK TARİKAT KISKACINDA" ADLI YAZIDAKİ (ŞUBAT 97 SAYI:11) FOTOĞRAFTAN ADAPTE EDEREK ÇİZDİM... ÖNCÜ GENÇLİK YAZARLARINA VE SAVAŞ ARICI BAŞTA OLMAK ÜZERE) ÇİZERLERİNE SELAMLAR.

Sevaba İlk Çağrı

SUNAY AKIN

Şairler ve yazarların ileri görüşlü olduklarını Susurluk kazasından önce yayımlanan ve kitapçıların raflarında boy gösterdikten sonra oldukça tartışılan bir kitaptan yapacağımız şu alıntı ile söyleyebiliriz: *"Bana asıl kurtuluşunun, yeni hayata doğru ilk çıkışının trafik kazasıyla gerçekleştiğini söylemişti. Doğru. Kazalar çıkıştır; çıkıştır kazalar."*

Kitabın adı *'Yeni Hayat'*, yazarı ise **Orhan Pamuk**'tur. Susurluk kazasını bir çıkış olarak değerlendiren insanlar enkaz altından kurtulup yeni bir hayata kavuşmak istiyorlar. Kamyon altına giren Mercedes'i onarıp, içindeki *'devlet, polis, mafya'* kanını temizledikten sonra yola aynı otomobil ile devam etmeyi güvenli bulmayan insanların sayısı giderek çoğalıyor.

Ozkan Mert de, Orhan Pamuk gibi olaylar öncesinde yazdığı bir şiirde Manisa'da işkence gören ve paralı eğitime karşı olduklarını Millet Meclisi'nde dile getirme suçuyla zindanlara kapatılan öğrenciler için şunları sorar:

Daha ne kadar işkenceye çekeceksiniz gençleri?

Tarihi liseli gençler mi ödeyecek hücrelerde?

2 Temmuz 1993'te, Sıvas'ta insanları diri diri yakanların avukatlığını üstlenen Adalet Bakanı **Şevket Kazan, Özkan Mert**'in sorularına yanıt verir mi? Bu sorunun karşılığını kitapçılarda aramalıyız. Neden mi?.. Eğer ki, Kazan, dizelerden etkilenip *'Sevaba İlk Çağrı'* adında bir kitap yazıp **Kazancakis**'in ünlü *'Günaha Son Çağrı'* adlı eserinin pabucunu dama atarsa öğrencilere gün doğdu demektir. Böylesi bir duyarlığı cezaevlerindeki açlık grevlerinde 12 insanın ölümüne göz yuman bir bakandan beklemek elbetteki hayaldir. Tatlı, yemeğin ardından yenilir. Bu ne demektir? Şu demektir, hükümet sofrasında en çok *'kazandibi'* konuşulduğuna göre, insanların hesap soracağı günler yakındır.

İstanbul Üniversitesi'nde, faşistlerin öğrencilere saldırıları devam ediyor. Saldırıya uğrayan öğrencilerin tavrını ise gölgesi, elleri satırlı ülkücülerin ve onlara göz yuman polislerin üstüne düşen Beyazıt Kulesi'nde arayalım: Önceleri ahşap olan kule yanmış ve yerine günümüzdeki taş kule yapılmıştır. Bu yapı mimarının bilinen tek eseridir. Galata Kulesi ne denli Cenevizli ise, Beyazıt Kulesi o denli Osmanlı'dır. Geleneğimizde kule mimarisi olmasa da, nasıl oluyor da Beyazıt Kulesi kültürümüz ile böylesine bağdaşabiliyor. Bu sorunun yanıtını almak için de öldürülen bir askerin cenaze törenine gidelim. Ellerinde üç hilalli bayraklarıyla insanların acılı gününden yararlanıp siyasi şov yapanlar bağırıyorlar: *'Kahrolsun Ermeni uşakları...'* Beyazıt Kulesi'nin görünümünü bir Ermeninin zekâsına borçluyuz. **Senekerim Bulyan** ustanın imzasını taşıyan kule, bir Osmanlı topunun ağzı bulutlara dönük bir şekilde dik oturtulmasından başka bir şey değildir!

Hiçbir hedef gözetmeyen silahın namlusu yukarıya dönüktür. Bueyazıt Kulesi bu özelliğiyle gizli bir barış anıtıdır. Saldırıların ardından ülkücüler bir hafta derslere girmeme kararı aldılar. Oysa ki, gerçek barışseverler, Beyazıt Kulesi gibi bulunduğu yeri terk etmeyen öğrencilerdir.

Şairler de, Beyazıt Kulesi gibi içinde yaşadıkları toplumun yangın kuleleridirler. **Cahit Külebi,** Sıvas katliamını ve *'Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık'* eyleminde yanıp sönen ışıkları, kayıpları yıllar öncesinden yazdığı *'Yangın'* adlı şiiriyle haber verip toplumu uyarmıştır:

Önce gelincikleri yolduk,
Nar ağaçlarını tuttuk kurşuna,
Ardından andızları devirdik
Aptallık, bilinçsizlik, bir hiç uğruna.

Sonra sıra ormanlara geldi,
Yüz binlerce dönüm ateş yaktık,
Sıvas'a kadar gidip bulduk,
Dikili tek ağaç bırakmadık.

Şimdi damlarda yanıp söner
İsli lambalar gibi insan gözleri.
Daha çok atılacak, it gibi sokaklara
Delik deşik insan ölüleri.

Cumartesi günleri, Galatasaray Lisesi'nin önünde toplanan kayıp annelerinin arasında hiç oturdunuz mu? Bir gün gidin mutlaka. İnsanlığınızı bulacaksınız!..

ATEŞ BÖCEKLERİ VE ALTERNATİF ÖNERİLER... Alp Tamer

Aydınlık bir Türkiye için *'1 dakika karanlık'* eylemi, karanlık isteyenlere karşı kitlesel bir uyarıydı. Bu eylem bir panayır şenliğine dönüştüğünde anladık ki yalnız değiliz.

Saat 9'da (gece 21) 1 dakikalığına da olsa somurtma, gülümsememe eylemi. Sürekli gülebilmek için... Güleryüzlü bir Türkiye için... Taaaa ki...

Saat 9'da (gece 21) gökyüzüne bakmak (müstehzi) Belki... belki bir ses duyulur yükseklerden... *'Ayıptır çocuklar, yapmayın lütfen'* diyen bir gök gürültüsü... O zaman anlarız haksız olduğumuzu. Aksi halde... ... Taaaa... ki!

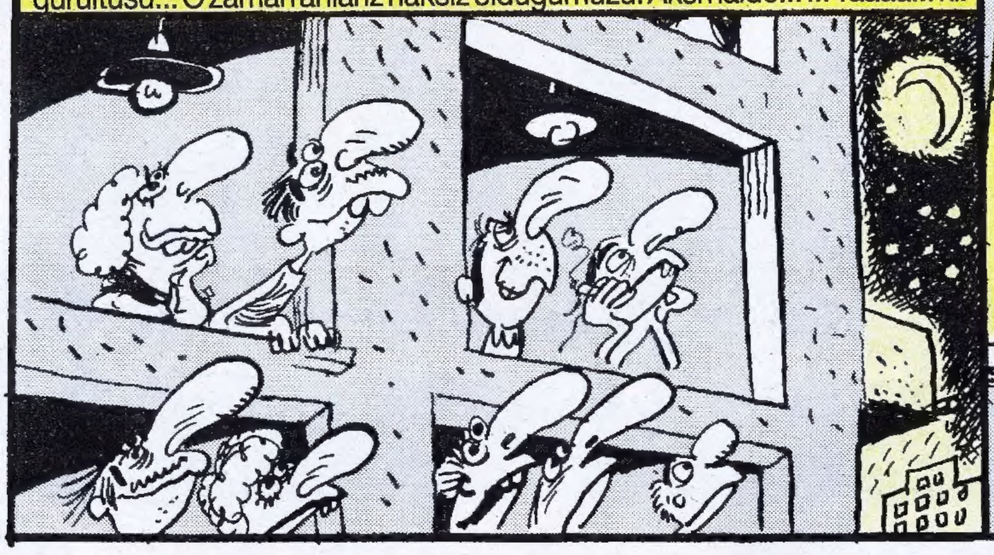

Çevremizde *'biz'*lere benzeyen samanyolu misali milyonlarca *'biz'*! Eylem keyifli, olunca bize de oturduğumuz yerden yeni eylem türleri düşünmek kaldı...
TV'lerde her gece saat 9'da (gece 21) *'Susurluk Ayranı'* Reklamı! Yöre insanına (dolaylı da olsa) olan vefa borcumuz için.
... Taaaa ki...

Saat tam 9'da (gece 21) bir yakınımıza telefon etmek. Hatları kilitlemek... Taaaa ki...

Saat 9'da (gece 21) bir dakikalığına muslukları açıp kapama eylemi. (Dileyen sifon da çekebilir...)
... Taaaa ki...

Sayısal Loto'da *'9'* ve *'21'* rakamlarını banko oynamak (gerçi bugüne dek 9 henüz çıkmamış olsa bile!)

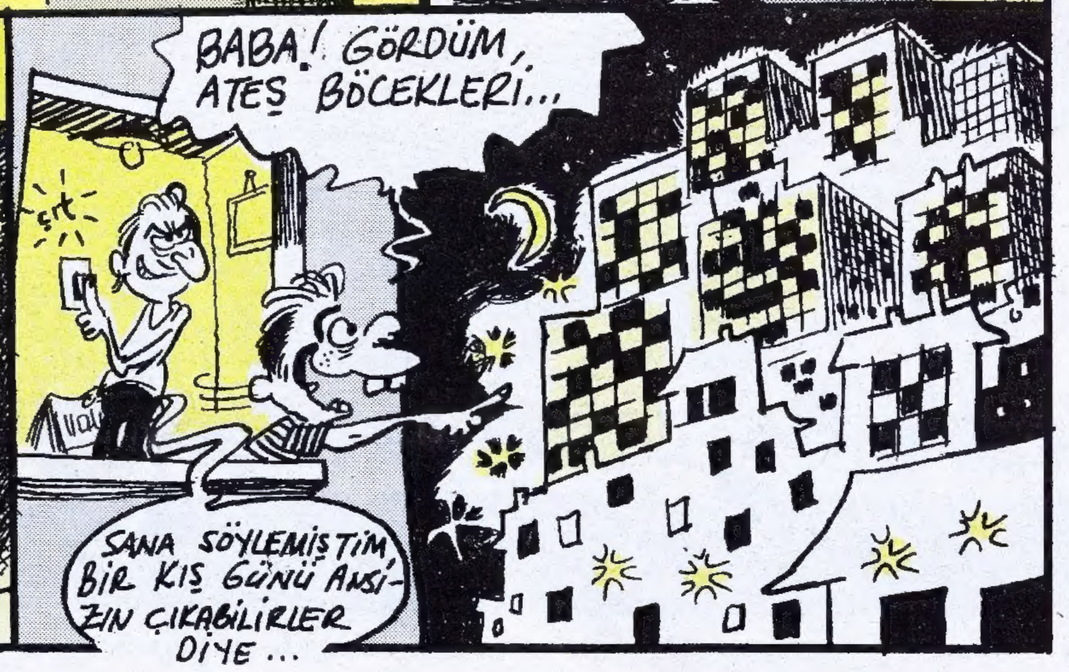

Rüyalarda Buluşuruz

ALTAY MARTI

'Ne kadınlar sevdim zaten yoktular.'
BEHÇET NACAR

O gece rüyamda tüm zamanların en nur yüzlü dedesini gördüm. Kendisi dizi dizi inciydi ve *"prime time"*da birinciydi. Kadife gibi bir sesle halimi hatırımı sordu. *"Biraz psikoz, biraz manik, biraz da depresifim"* dedim. Önce bön bön yüzüme baktı, sonra da konuyu azıcık açmamı istedi. *"Ruhum sosyal demokratlaştı, acayip dalgalanıyor, sağa da yalpalıyor, sola da"* diye açıklamaya çalıştım. Yine bir şey anlamadığını görünce devam ettim: *"Bazen kendimi en az Kürşat Başar kadar keyifli ya da Sakıp Sabancı gibi sevimli hissederken bazen her şey tepetaklak oluyor ve Zeytinburnuspor psikolojisine bürünüyorum."* Bu laflarım üzerine zavallı dedeciğim iyice apıştı kaldı. Başka bir rüyaya girse bir araba laf edebilecek adam, dut yemiş bülbüle döndü. Bir süre **Mesut Yılmaz** pozlarında durup düşündü, sonra da gözleri parlayarak *"İstersen sen de yanıma gel"* deyiverdi. Hoppala! Olur mu yahu böyle şey! İnsan kendi rüyasına girebilir mi? Cevap vermediğimi gören dede ısrar etti: *"Gezip dolaşırız, biraz için açılır, hadi."* Özgürlük ve macerayı ezelden beri severim, hangi çılgın bana zincir vuracakmış şaşarım. *"Tamam be!"* dedim. Ve bunu der demez de hooop diye yatağımdan havalanıp nur yüzlü dedenin kucağına düştüm. Sarılıp elini öptüm, *"Yüzün o kadar da huzur verici değilmiş be"* dedim şakacıktan. O da hemen espriyi patlattı: *"Rüyalarda daha iyi çıkıyorum."*

Kol kola girip yürümeye başladık. Yaylana yaylana gidiyorduk. Birden yanımızdan son model bir Mercedes geçti. Şoför mahallinde oturan adam şiş göbeği, dökük saçları ve purosuyla karikatürlerdeki patronlara benziyordu. Arabanın arka camında da şöyle bir yazı vardı: *"Nazar etme ne olur, çalışma senin de olur."*

Fazla üzerinde durulacak bir konu değildi. Dedeyle birlikte aşktan sevgiden, çiçeklerden böceklerden bahsede bahsede gidiyorduk. Sonra başladık Marx, Evita Peron, Che Guevara, Lenin, Lili Marlen, Abraham Lincoln gibi tarihi şahsiyetleri anmaya. Zerrin Egeliler ve Aydemir Akbaş konularına hiç girmedik, çünkü dedenin onlardan bahsetmeye ne takatı vardı, ne hormonu yetiyordu. Söz döndü dolaştı **Süleyman Bey**'e geldi. Ben başladım kendisinin vatan için nasıl çırpındığını, onun sayesinde nasıl Danimarka'yı geride bıraktığımızı filan anlatmaya. Dede ise anlamlı bir şekilde başını salladı ve hiç bir yorumda bulunmadı. Bir ara, *"Zor kaçtım be elinden"* dediğini duyar gibi oldum, ama herhalde başka bir şey gelmişti aklına.

Açık mavi bir gökyüzü altında, insanın içini ısıtan bir güneş eşliğinde uçsuz bucaksız ve boyutsuz bir mekânda yol alıyorduk ki birden etraf sarardı, ortalığı toz duman bulutları sarmaya başladı. Dede korkudan arkama saklandı, ben ise ne olup bittiğini anlamaya çalışıyordum. Önce siluet halinde bir kalabalık gördüm, sonra giderek her şey netleşti. Halkım gelmişti. Olur şey değil! **Ali Şen, Mehmet Ağar, Reha Muhtar, Küçük İbo, Engin Ardıç, Şevki Yılmaz,** Aleviler, Sünniler, Kürtler, Zazalar, Çerkesler, Faşistler, İslamcılar, emekli-dul ve yetimler, memurlar, işçiler!.. Herkes gelmişti ve her kafadan bir ses çıkıyor, rüyam gitgide bir *"Siyaset meydanı"*na çevriliyordu. Dedeyle birlikte arka sokaklara doğru kaçmaya çalıştık. O anda, şak diye elektrikler kesildi. Birden etrafı tencere-tava sesleri, ıslıklar sardı. Hemen olayı analiz ettim.

Halkım burada da şaha kalkmış, ışık söndürme eylemi yapıyordu. Yavaşça tek katlı bir eve doğru ilerleyip sırtımızı duvara dayadık. Nefesimizi tutmuş öylece duruyorduk. Arada dede, *"Başıma bu da mı gelecekti?"* diye sızlanıyordu. O sırada karanlıkta birinin geldiğini gördüm. Soluk soluğa evin kapısını çalmaya başladı. Bir taraftan da *"Aç kapıyı hanım, mahvolduk!"* diye bağırıyordu. Kapıyı açan kadın telaşla sordu:

"Ne bu halin, ne oldu?"

"Sorma hanım, eylemimi çaldırdım."

"Tüh! Gözün çıksın senin herif! Bi eyleme sahip çıkamadın. Ali Kırca o kadar da uyarmıştı halbuki. Şüphelendiğin kimse var mı peki?"

"Valla ne bileyim? Son zamanlarda askerler bi taraftan, aşırı solcular bi taraftan herkes sulanıp duruyordu."

"Polise haber verseydin bari!"

"Deli misin hanım!... Onların bi haberi olsa benim bu eyleme katıldığımdan, hemen onlar da bi eylem yaparlar."

"Ne diyorsun sen? Ne eylemi?"

"Ocak söndürme."

Dede yavaş yavaş fenalık geçirmeye başlamıştı. Zorlukla ayağa kalktı ve kalbini tutarak *"Şurada nur yüzümüzle huzurlu bi şekilde o rüya senin, bu rüya benim dolaşıp duruyordum. Kim bozdu buraları böyle, kim komplo yaptı?"* diye söylenerek alıp başını çekip gitti. Dımdızlak ortada kaldım. Ne yapayım, ne edeyim diye düşünürken arkada bi patırtı duydum.

Dönüp baktığımda onu gördüm; Süleyman Bey! Vatandaşlarını rüyada bile rahat bırakmayan, pardon, kollayan yüce Cumhurreisim! Sevinçten ağlayacaktım neredeyse, kollarımı açarak **Hülya Koçyiğit** gibi ona doğru koşmaya başladım. O da şapkasını fırlatarak şefkatle kollarını açıp *"Geh, geh"* dedi. Birbirimize sarıldık. Beni öyle bir kucakladı ki soluğum kesildi, canım çekildi, sonra da dedeyi kastederek kulağıma fısıldadı: *"Her gördüğün sakallıyı baban zannetme. Sizin babanız benim, hepinizin iflahını keseceğim"* Ben de *"Kes, helal olsun"* dedim.

marketizm

LAZ BAKKAL

KAÇIIIN! DEĞİRMEN REYONUNU SU BASMIŞ!

YA KUDDUSİ, SEPETTEKİLER ALT TARAFI İKİ MİLYON YA TUTAR YA TUTMAZ... TÜNEL KAZIP KAÇIRMAYA DEĞER Mİ?. ALOOO!...

HIII! ET REYONUNU YAMYAMLAR ELE GEÇİRMİŞ!

MÜŞTERİ YOLMAK İÇİN NOSTALJİ AYAANA NE NUMARALAR YAPIYORLAR!

AMCAA! BİRDEN SİZE İÇİM ISINDI. BABA DEMEMDE Bİ SAKINCA VAR MI?

ALACAĞIN OLSUN, ÇIKARCI VELET!...

YANİ PARASIZLIKTAN BİSEY ALICAAMIZ YOK! BARI OĞLAN EĞLENSİN!

DAA HIZLI BABA BİRAZ DAA HIZLI!..

BİZİM BEY TELEVİZYONUN KARŞISINDA UYUMAYA BAYILIR DA...

NATAŞA'DA BÜYÜK İNDİRİM!

GÖZÜNÜ OYARIM SENİN, GEL BURAYA!.. HIH! MARKETTE HERBİŞEYİN OLMASI ŞART SANKİ!..

PROMOSYON NATŞA

AA... BAK BEY BAK!.. BİR RAF HIRSIZINI YAKALAMIŞLAR!

BU VASITA KONFEKSİYON REYONUNDAN GEÇER Mİ EVLAT?

YOK BEYAMCA OBÜR OTOBÜSÜ BEKLİYCEN!...

BEN BU MEGAMARKET ORMANININ ROBİN HUD'UYUM! ZENGİNLERDEN KAPIP, FAKİRE VERİRİM!

SEPETİM!..

BÖYLE KOCA MARKETTE YOLU KAYBETMEMEK GEREK!

İŞE YENİ ALINAN ELEMAN BU GALİBA!

YETER ARTIK HANIM! HEPSİNİ TEKRAR YERİNE KOYMAMIZ Bİ SAATİ ALIR! BEN TATMİN OLDUM İYİCE...

DUR KAÇMA! BU SEYYAR SATICILARDA YENİ PEYDAHLANDI BURDA! DUUUR!

VIY BABOO!

HAA O MU? MARKETİN TARZAN'I... YILLARCA ÖNCESİ KAYBOLUP, BURDA BÜYÜMÜŞ. HERHANGİ BİR YARAMAZLIK OLDU MU KOŞAR GELİR!

ANNE BAK, NE YAPTIM!

SANA TEZGAHLARDAKİ MALLARLA OYNAMA DEMEDİM Mİ? ÇABUK KOY ONLARI YERİNE!.. HEMEN!

TASALANMAYIN BAYAN... BOBİ, KAYBOLAN ÇOCUĞUNUZU ANINDA BULUR!.. APORT!

MAŞALLAH GİRDİĞİNİZ YERDEN ÇIKAMIYORSUNUZ! ŞU RAFLARDAN TIKINDIKLARINIZIN PARASINI RİCA EDİİM LÜTFEN!

ANLAŞTIK Dİ Mİ?.. SİZLER ÇADIRDA YATIN, BİZİ MERAK FİLAN ETMEYİN!.. ANNENİZLE ALIŞVERİŞ SABAHA ANCA BİTER!..

MAALESEF KREDİ KARTINIZIN KREDİSİ BİTMİŞ!

AH!

KEM... KÜM... BUNU AŞKIMIN BİR NİŞANESİ OLARAKTAN... YANİ İŞTE ŞEY... III...

KOŞUUUN! KENDİNİ KAPTIRIP BÜTÜN MAAŞINI BİTİREN BİRİ DAHA İNTİHARA KALKIŞIYOR!

KAYHAN AYDIN

Gelen Evrak

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

Pınar'a cevap

Merhaba Sevgili Dinozor okurları

Bizler geçen yıl Manisa'da gözaltına alınıp yoğun işkencelerden sonra dört duvar arasına atılan *"malum çete"*yiz. Yani artık geceleri rahat uyuyabilirsiniz. Çünkü devlet kurtuldu. Bizi içeri atmasaydı yıkılacaktı ya, bizler tehlikeli insanlarız. Çünkü biz *"paralı eğitime hayır"* dedik, çünkü biz *"kahrolsun faşizm"* dedik, çünkü biz...

Merhaba Pınar, bu köşede yazdığın metin hepimizi çok etkiledi. Evet Pınar, yaz, anlat insanlara neler düşündüğünü. Bu sıcak ve içten duygularını duysun insanlar, bu sayede o insanlara da güç vermiş olursun. Tam da sevecenlik çağımızda kırılsa da yüreğimiz şimdi yepyeni umutlar doğuyor senin gibi insanların yanımızda olduğunu hissettikçe. Şiirlerini, öykülerini okumak isteriz, eğer onları bizle paylaşmak istersen bizler de burada bazen bir iki satır bir şeyler yazıyoruz. Sevinçlerimizi, acılarımızı, hüzünlerimizi bazen kâğıda dökme ihtiyacı duyuyoruz, belki de bu sayede rahatlıyoruz. Bunları da seninle paylaşabiliriz.

Onlar bizlerin umutlarını, sevgilerini almaya, çalmaya kalktılar, ama bunu onlara vermedik, bunları biz ölene dek de alamayacaklar. Bizler şimdi bir tek şey istiyoruz: "Adalet istiyoruz". Bugün katiller, uyuşturucu tacirleri silah kaçakçıları, işkenceciler dışarıda ellerini kollarını sallayarak gezerken, bizlerin cezaevinde olmamız adaletsizliğin ta kendisidir. Bilmiyoruz, belki de çetelere yer kalmasın diye gencecik taze fidanları kopartıp tutsak ediyorlar. Pınar'ların bu ülkede daha çok olduğunu görmek bizi mutlu ediyor. Pınar, Pınarlar, bize yazın. Mektuplarınızı bekliyoruz. Sevgilerle...

Manisalı gençler
(Aşkın Yeğin, Levenç Kılıç, E. Sait Erda) Kapalı Cezaevi
YBK 6 Buca/İzmir

8 Mart Dünya Kadınlar Günü

Günaydın Dinozor!

8 Mart Dünya Kadınlar Günü yaklaşıyor. Yine paneller konferanslar, yürüyüşler düzenlenecek; gazeteler kadınlarla ilgili yazılarla dolacak. "Soyadı Yasası"ndan başlayıp "Ana Gibi Yar Olmaz"a uzanan bir kokteyl sunacak sayın medya. Ülkemizde kadının çektiği bir sürü sıkıntı için çözüm alternatifleri -umarım- ileri sürülecek.

8 Mart gündemde yaygın biçimde yer alıyor son yıllarda. Toplumumuzda yalnızca kutsal analığı ve en güçlü tüketici kimliği ile olsa da, kadın olmak üzerine daha fazla konuşuluyor. Kimi kadın dışarıda,

bahsedilen etkinliklerde, kimi de evinde, "Bugün benim günüm, yemeği sen düşün" diye çıkacak erkeğinin karşısına. Röportajlarda okuyacağız, bazılarının haberi bile olmayacak. Ülkemizde yaşanan gelişmelere baktığımızda sorunlara yenilerinin eklendiğini, şeriat dosyasının, açamayacak olsa da TC Başbakanı'nın çantasında sırasını beklediğini görüyoruz. Elimizden kayıp gittiği endişesi taşıdığımız haklarımıza sahip çıkmanın tek yolu, kadın olarak var olmanın güzelliğini unutmamak, insan olarak yaşamın tüm tatlarını almayı istemek bence.

Kadınlar kadınlara ezilenler gözüyle baktığı sürece, kadınlar hayata kadınlığın değil, insan olmanın gücüyle katılmadığı sürece, bugün "Açmadan solan bir güldür.". Önce insanım, sonra kadınım.

Aslıhan Lodi-İstanbul

Şüpheli şahıs

1 temmuzda Avcılar sahilinde yürürken, orada kimlik kontrolünden gözaltına alınıp oradan düzmece iddialarla, kanıtsız mesnetsiz tutuklanıp üstüne bir de örgüt üyeliğinden 12.5 yıl ceza alacağını tahmin etmesi için insanın kâhin olması gerekmiyormuş meğer. Türkiye'de yaşamak, böyle şeylerin her an başına gelmesini bekleyerek yaşamakmış. Gözaltı-tutukluluk ve mahkeme sürecinde bunu gayet iyi anlıyorum.

Başa dönelim, 1 temmuzda (1996) İstanbul/Avcılar'da babamla buluşmaya gidiyordum. Oradaki bir çay bahçesinde rastlaştığım bir arkadaşla birlikte sahilden yukarıya doğru çıkıyorduk. Polis, bizi kimlik kontrolü gerekçesiyle durdurdu. *"Şüpheli şahıs"*mışız, gözaltına alındık. Ankaralı olduğumu öğrenen polis, Ankara polisinden sordu beni. Olamaz! Bu *"şüpheli şahıs"* meğersem, öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesine katılan, özerk demokratik parasız ve bilimsel eğitim isteyen ve bu talebini alanlarda ifade eden müthiş tehlikeli bir *"terörist"*miş! Hem de bu eylemlerde iki kere gözaltına alınmış. Bu *"terörist"*ler değil miydi üniversite ve lise gençliğinin demokratik eğitim mücadelesini alanlara çıkarak ifade eden? Bunlar değil miydi karanlık güçlerin, özgürlük düşmanlarının kâbusu olan? Derhal cezalandırılmalı böyleleri!

Ve bir komplo kurulur hemen, *"şüpheli şahıs"* emniyette ifade vermek istemiyor ve susma hakkını kullanmak istiyor demek! Derhal fezlekeler hazırlanır, *"sanığın emniyette ifade vermeyerek örgüt tavrı aldığı..."* Anayasal hak da neymiş! Ya polislerin hazırladığı düzmece ifadeleri okumadan imzalarsın ve işlemediğin suçları *"kabul edersin"* ya da *"ifademi savcılıkta özgür irademle vereceğim"* dersin ve *"örgüt tavrı"* almış olursun. Yani her halükârda suçlusun, her halükârda *"örgüt mensubu"*sun! Üstelik polislerin hazırladığı ifadeyi imzalatmak için yaptıkları envai çeşit işkence de cabasıdır. (Bana yapılanlar, askı, ters askı, elektrik, kaba dayak, makattan cisim sokma, saç yolma vb.) Yapılan işkenceler raporla ispatlanır. Ama kimse işkencecilerin kılına dokunmaz. (Ben Adli Tıp'tan 7 günlük rapor aldım.) Tüm bunlar yetmezmiş gibi, başka insanlara zorla imzalattıkları (ve bu insanlar tarafından savcılık ve mahkemelerde reddedilen) ifadelere dayanarak hakkınızda komplolar kurulur ve tutuklanırsınız. Hakkınızda TCK 168/2'den *"silahlı çete üyesi"*olmaktan dava açılır. (Sanığın yasadışı MLKP/KGÖ üyesi olduğu...) Hayatınızda hiç silah görmemiş olmanız, hakkınızda silahla ilgili bir suçlama dahi olmaması hiç önemli değildir. Ne de olsa bir kez kanaat verilmiştir.

Ama siz yine de beklersiniz. *"Hukuksuzluğun bu kadarı da olmaz herhalde"*dersiniz ve tahliye olmayı, beraat etmeyi beklersiniz. Çünkü hiçbir somut delil yoktur ortada. Savcının *"delil"* olarak gösterdiği tek şey, bir başkasına poliste zorla imzalattırılan ve savcılıkta zorla alındığı için geçersiz olduğu beyan edilen ifadedir. Hukuk da, zorla imzalattırılan ifade geçersizdir der. Oysa bırakınız suç kabulünü, DGM zihniyeti suç affı için bile bu ifadeleri yeterli görmektedir. Onlar için önemli olan kanaatlerdir zira. Delil durumu vb. önemli değildir. Sonuçta (aslında hukuksuzluğun dik âlâsı olan) DGM hukukunun bile ihlal edilmesi pahasına hakkımızda *"örgüt üyesi"* hükmü verilir.

Sonra da bazı politik şahsiyetler hiç utanmadan, hiç sıkılmadan TV'lerden *"Türkiye hukuk devletidir, her şey hukuk çerçevesinde hallolur"* gibi yalanlar söylerler.

Aslında bir skandal olan ceza alışımız doğru dürüst haber bile olmaz. Bunca hukuksuzluğun, adaletsizliğin ortasında gözden kaçar ve unutulur, gider.

Çatlı'nın şerefli ilan edildiği, Oral Çelik ve türevlerinin kendini *"vatan kahramanı"*saydığı, çetelerin, kontra-mafya örgütlenmelerinin ortalıkta cirit attığı bir ülkede böylesine *"sıradan"* bir olayı haber yapmak kimin aklına gelir ki? İki insanın 12.5 yıl ceza aldığı, hukuksuzluk abidesi davamız tıpkı Manisa davası, Türk-İş mitingine katıldığı için 300 yıla yakın ceza alan Ankara öğrencilerinin davası gibi insanlık tarihine kara bir leke olarak geçti. Biri DTCF'de, biri Bilkent Üniversitesi'nde okuyan iki öğrenci daha 12.5 yıl ceza alma şerefine ulaştı. *"Şeref"* diyorum, çünkü bunca karanlığın, bunca çirkefliğin ortasında DGM gibi bir kurumun verdiği ceza ancak bir şeref payesi olabilir! Gece ne denli karanlıksa, şafak o kadar yakındır.

Alp Altınörs
Eski Bilkent Üniversitesi Öğrencisi,
yeni "silahlı çete üyesi" mahkûm!

Sayısal Loto sağlığa zararlıdır

Hiç tutturamayan — Beşte kalan — Tutturan!

Ferhan Abi, yüzünü kara çıkarmayacağız!

Sevgili dostlarıma ve Sayın Leyla Hanım'a

İki haftadır, belki de daha uzun süredir yazmak ya da beklemek arasında tereddüt ediyordum. Ama gerek her geçen gün katlanarak artan bir umutsuzluğa kapılmaya başlamam gerekse benim gibi düşünen birçok dostumun olduğunu görmek beni yazmaya teşvik etti.

Artık dayanamıyorum, işkence gören, yakılan, ezilen, sömürülen, öldürülesiye dayak yiyen insanların acılarına, katilleri şerefli ilan edenlere, alçakça cinayet işletilen kan emici katliamcıların beraat ederek ellerini kollarını sallayarak dolaşmalarına, Sivas katliamının sanıklarının beraat etmesine, failleri belli olan cinayetlere, işkenceci faşistlere avukatlık yapmasına - yaptıranlara, kendileri milleti soyarken açlıktan birbirlerini ezerek birkaç lokma yiyecek kaçırmaya çalışan insanların halinden utanmayan şerefsizlere, imajdan ve yüzeysel objelerden başka bir şey bilmeyen kayıp, zavallı gençliğe, en önemlisi sustukça sıranın kendilerine geleceğini bilmeyen topluma dayanamıyorum. Umudum yok geleceğe karşı, çünkü hepsini yok ediyorlar. Ama bunu yapanlar, bunların sorumluları şunu bilsinler, mücadelemiz bitmedi. Asıl mücadele şimdi başlıyor. Ferhan abi, yüzünü kara çıkartmayacağız. Bir gün gelecek kimse işkence görmeyecek, düşünce suçlanamayacak, insanlar yakılamayacak, insanlar açlıktan birbirlerini ezmeyecekler, köyler yakılmayacak. Daha görmek istemediğim o kadar çok şey var ki, sayfalar dolusu yazsam yine yetmeyecek. Sevgili Leyla Hocam, Manisalı kardeşlerimize hep birlikte ulaşalım. Biz onların her zaman yanlarında olacağız. Pınar, yazdıklarında çok haklısın. Fakat bir ülkeyi şimdiki yöneticilerin ellerine düşüren, insanların kafalarını karıştırmak için kullanılan tabulardır. Bu arada tüberküloz tedavisi gören arkadaşa geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum.

Fulya Yüksel - İstanbul

Merhaba Dinozor'a,

Böyle bir dergi çıkardığınız için bütün Dinozor ekibi ve çalışanlarına teşekkür etmek istiyorum. Fakat sadece çarşamba günleri almamız beni biraz üzüyor. Keşke her gün Cumhuriyet Dinozor ekini verebilseydi. Ama böylesi de güzel! İnsan çarşambayı dört gözle bekliyor.

Cumhuriyet gazetesi ve Dinozor ekinde katkıları ve emeği geçen herkese kolay gelsin diyorum ve asla yılmasınlar.

Sevgiyle kalın, dost kalın.

Ayşe Karan - Acıpayam/Denizli